

Ryszard Kirkowski

Ryńsk, st. 42, gm. Wąbrzeźno, woj.
toruńskie, AZP 35-42/60

Informator Archeologiczny : badania 27, 19

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania kopalni 1 (wykop 1) pozwoliły na odsłonięcie przekroju obiektu w linii północ-południe, co pozwoliło na określenie jego parametrów oraz kształtu. Z obserwacji wynika, że kopalnia posiadała kształt elipsoidalny o wymiarach ok. 6 x 9 m i sięgała głębokości 4 m. Analiza zasypiska pozwala sądzić, że eksploatacja polegała na wcinaniu się rodzajem półki w zbocze wzniesienia. Liczny materiał pracowniany świadczy o niezwykle intensywnej produkcji (fazy wstępne).

Uzupełnieniem badań kopalni 1 było rozpoznanie wykopem sondażowym rejonu naturalnych źródeł, znajdujących się ok. 200 m od pola eksploatacyjnego. Materiał uzyskany w trakcie badań wskazuje na osadniczy charakter. Ponadto wystąpiły materiały pracowniane analogiczne do tych z rejonu kopalń.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.

Ryńsk. st. 42
gm. Wąbrzeźno, woj. toruńskie
AZP 35-42/60

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Kirkowski. Finansowane przez Urząd Wojewódzki w Toruniu i Urząd Gminy w Wąbrzeźnie. Drugi sezon badań. Osada kultury ceramiki wstęgowej rytej.

Stanowisko zostało odkryte w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych w ramach AZP w 1986 r. W 1992 r. przeprowadzono badania weryfikacyjno-sondazowe, w trakcie których zlokalizowano 5 obiektów kulturowych. Wykopaliskowo przebadano jeden z nich (wyniki zostały opublikowane). Badania w okresie od 5 do 15 lipca 1993 r. podjęto ze względu na:

- poważne zniszczenie tego ważnego stanowiska stwierdzone w trakcie badań weryfikacyjno-sondazowych,
- obecność jedyne w Polsce naczynia (malowanej czarną farbą misy na pustej nóżce) nawiązującego do kręgu kultur wschodniolinearnych — poziom grupy Tiszadob-Kapuszany.

Stanowisko zajmuje całą powierzchnię niewielkiego wyniesienia (ok. 0,5 ha), opadającego łagodnymi stokami w kierunku południowym i południowo-wschodnim. Od południowej strony ograniczone jest małą doliną bezimiennego cieku, będącego dopływem Strugi Toruńskiej (Bachy).

Wykop o wymiarach 10 x 10 m założono na stoku wyniesienia; objął on swym zasięgiem plamę szaroczarnej ziemi o powierzchni ok. 15 m², określonej jako obiekt 2. W wypełnisku obiektu znaleziono 94 fragm. ceramiki, 7 krzemieni, motykę kamienną kultury ceramiki wstęgowej rytej, rozcieracz, 2 płyty szlifierskie i gładzik.

Taka niewielka ilość zabytków oraz charakter wypełniska — szarobrunatna ziemia laminowana warstewkami piasku — pozwala uznać obiekt jako naturalne zagłębienie terenu, wypełnione pozostałościami warstwy kulturowej już po okresie rozwoju osadnictwa na tym stanowisku.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum w Grudziądzu.

Badania będą kontynuowane.